

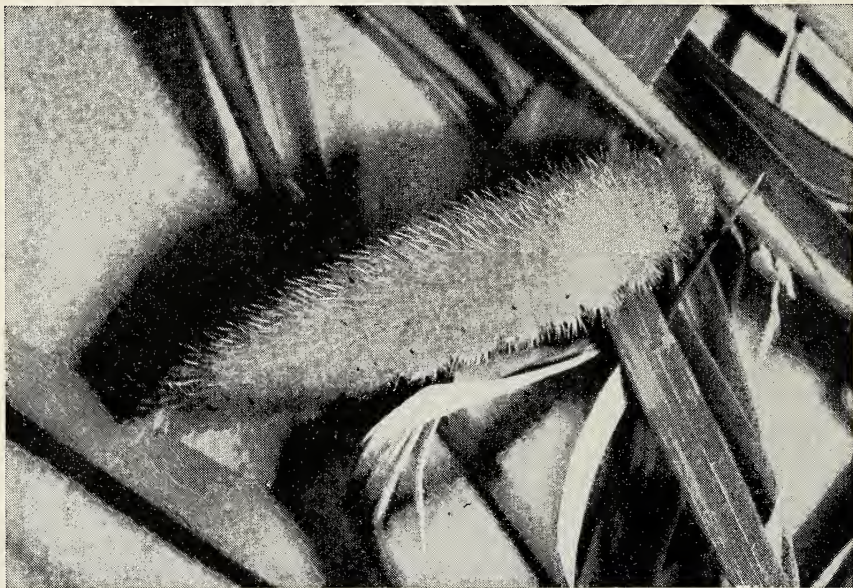
Een kweek van *Melanargia galathea*

door

N. C. VAN DER VLIET

Het was op 29 juli 1956 dat ik tot mijn vreugde een doosje ontving met een papillot waarin zich 30 eieren bevonden van *Melanargia galathea* L., afkomstig van een ♀ gevangen in Wijlre (L.).

Ik plaatste een klein polletje Straatgras in een bloempot en zette er een glazen cylinder over heen; vervolgens strooide ik de eieren tussen het gras en bedekte het geheel met een stukje nylonkous. Daar ik bang was, dat ik de rupsen, die nog vóór de winter de eieren verlaten, de juiste overwintering niet kon verschaffen, doordat mijn tuintje doorgaans veel te nat is, was de heer GERRIS direct bereid de zorg voor deze overwintering op zich te nemen. Hij plaatste de bloempot tegen de herfst bij hem in de tuin en schermde het geheel met een klein omgekeerd aquarium af, waarvan twee kanten van horreगाas waren voorzien om de ventilatie te verzekeren.

Volwassen rups van *Melanargia galathea* L.

Toen wij in het voorjaar van 1957 de kweek inspecteerden, troffen wij tot onze spijt maar drie rupsen aan, terwijl het gras voor verreweg het grootste gedeelte was vergaan. Aangenomen kan worden, dat deze dieren, die zelfs in januari bij zacht weer al gaan vreten, voedseltekort hebben gehad.

Van de drie rupsen kwam bij de heer GERRIS 20 juni 1957 een prachtig gaaf ♂ uit.

Een van de twee rupsen bracht het 18 juni tot een pop welke helaas nooit is uitgekomen. De derde verpopte zich einde juni en leverde mij 11 juli een prachtig gaaf ♀.

Later mocht ik van de heer LEMPKE nog vernemen, dat deze zeldzame vlinder in ons land nooit eerder is gekweekt.

Summary

Experiences in rearing *M. galathea*, a rare species in the Netherlands.

Nijmegen, Marie Curiestraat 6.

De mens als gastheer van *Lucilia sericata* Meigen

door

N. C. VAN DER VLIET

Begin juli 1957 riep een huidarts te Nijmegen mijn hulp in voor een merkwaardig entomologisch geval, nl. het voorkomen van vliegemade in wonden van een patiënt.

Uit zijn uitvoerig ziekteverslag zijn de volgende punten voor ons van belang:

Betreffende patiënt had reeds lange tijd grote zweren en exzeem aan beide onderbenen en voeten. Hij voelde zich enige dagen ziek en was naar het spreekuur gekomen. Bij een algemeen onderzoek bleek hij een hartafwijking te hebben (cyanotisch en benauwd) en geestelijk niet meer volwaardig (ouderdomsverschijnselen). De benen waren in onfrisse, doorgeslagen verbanden ingepakt.

De patiënt werd dezelfde dag in het ziekenhuis opgenomen, waar de verbanden werden verwijderd. Toen werd de arts direct opgebeld, omdat er „beesten uit de wonden kwamen”. De patiënt had ettelijke zweren met ondermijnde randen, waarin talrijke maden rondkropen, waarmee de patiënt echter heel broederlijk omging, zoals wijlen St. Franciscus. De benen waren sterk zuchtig (oedeem). De rest van de huid maakte ook een zeer ongezonde indruk.

Toen men mij waarschuwde, was het grootste deel van de maden reeds in een fysiologische zout- en -formaline oplossing gedaan, maar gelukkig kreeg ik nog bijtijds 6 maden in mijn bezit, waarvan 2 dood. De 4 levende heb ik op een kweekmedium gezet, dat door de heer VAN DINTHER met succes was gebruikt voor het kweken van *Musca domestica* L. (Hondebrood (Flora-blokjes) werd 12 uur in water geweekt, afgegoten, daarna met een bakkersgistsuspensie overgoten en het geheel tot een kruimelige massa gekneed. Op deze massa werd een ± 1 cm dikke laag turfmolm gelegd om overtollig vocht te binden).

Op 17 juli, 4 dagen na het begin van de kweek, trof ik 2 puparia aan onder de turf, op 20 juli nog 2. Op 31 juli waren de poppen uitgekomen en trof ik 2 ♂ ♂ en 2 ♀ ♀ aan.

Br. THEOWALD was zo vriendelijk de dieren voor mij te determineren. Zij bleken te behoren tot *Lucilia sericata* Meig.

Normaal leven deze dieren op mest, maar ook worden ze wel facultatief parasitair aangetroffen in de achterdelen van schapen. Op deze laatste wijze zijn ze nu en dan schadelijk op Texel.

Het was mij niet bekend, of de mens reeds vaker voor deze *Lucilia* als gastheer had gefungeerd, maar van verschillende zijden werd dit bevestigd, o.a. in de tropen en subtropen. Ook blijken in ons klimaat (gematigd) deze dieren zich vaak te vergrijpen aan gewond vee, doch onder speciale omstandigheden ook aan de